

«...Για μια στιγμή σχεδόν ντρέπεται για τον ίδιο του τον εαυτό, για τα επώνυμα παπούτσια του, τη μοδάτη ζακέτα του, τη ζωή που έχει την τύχη να ζει, ασφαλής και δίχως προβλήματα...»

Στο παραπάνω απόσπασμα, η συγγραφέας μέσα από τις σκέψεις του Λούκα, μας μεταφέρει τις δυσκολίες που περνούν πολλοί άνθρωποι, αλλά και τη δική μας τύχη που ζούμε με ασφάλεια και μας παρέχονται τα στοιχειώδη για να καλύψουμε τις ανάγκες μας. Αυτό με έκανε να προβληματιστώ ιδιαίτερα με την τραγική κατάσταση που επικρατεί τη σημερινή εποχή, αφού κάποιοι άνθρωποι μεταναστεύουν σε χώρες του ευρωπαϊκού νότου και βρίσκουν ένα καλύτερο μέλλον από αυτό που θα είχαν, αν παρέμεναν στη χώρα τους. Η ίδια κατάσταση για κάποιους είναι θείο δώρο και για κάποιους άλλους κατάρρα. Υπάρχουν άνθρωποι που τους βλέπουμε στο δρόμο και συλλογιζόμαστε πόσο άσχημη είναι η ζωή τους, όμως οι ίδιοι μόνο ξέρουν πόσο καλύτερη είναι από αυτή που θα ζούσαν στην πατρίδα τους. Εμείς περιτριγυρίζομαστε από υλικά αγαθά και δεν σκεφτόμαστε τι θα γινόταν αν δεν τα είχαμε, μόνο ότι «πρέπει» να αγοράσουμε κι άλλα για να είμαστε μέσα στα γεγονότα που τρέχουν και εξελίσσονται συνεχώς...

«...Ηρεμία, άνεση; Ναι αλλά και εγωισμός. Ο εγωισμός του ανθρώπου που ζει μέσα στην άγνοια, σε μια όαση στη μέση της ερήμου ή σε ένα ευλογημένο νησί ανάμεσα στα κύματα μιας φουρτουνιασμένης θάλασσας. Μα ποια είναι η πραγματική ζωή; Αυτή ή μήπως εκείνη που πολλοί, μα πάρα πολλοί άνθρωποι ζουν εκεί έξω, εκτεθειμένοι στην πείνα, στο κρύο, στη βία; Εκτεθειμένοι στον πόνο – μα ίσως, υποθέτει ο Λούκα, και στην ευτυχία. Έναν πόνο που κάποιος σαν κι αυτόν ούτε καν μπορεί να φανταστεί...»

Το παραπάνω απόσπασμα είναι ένα από τα πιο σημαντικά διδάγματα που μας δίνει το βιβλίο. Μιλά για την τραγική κατάσταση στην οποία βρίσκονται μερικοί άνθρωποι από κάθε γωνιά της γης, ενώ εμείς δεν μπορούμε να έχουμε ιδέα για το τι περνούν, καθώς ζούμε έχοντας άγνοια... Σίγουρα, μπορούμε να συμβάλουμε στο να βελτιωθεί η κατάσταση, κάνοντας μερικές ουσιώδεις ενέργειες. Όταν ακούμε τέτοιες ιστορίες ανθρώπων δεν πιστεύουμε ότι συμβαίνουν κάπου στον κόσμο και πιθανώς δίπλα μας, γιατί συγκρίνουμε με τη δική μας «άνετη» ζωή. Τελικά, μπορεί σε διάφορες χώρες να βελτιώνεται η κατάσταση, όμως σε μερικές παραμένει στάσιμη ή επιδεινώνεται, αφού παραμένουν στάσιμες και οι νοοτροπίες των ανθρώπων. Επομένως, μπορεί εμείς να ζούμε μια ζωή ασφαλή και άνετη, όμως πρέπει να σκεφτόμαστε και να προβληματιζόμαστε για κάποιους συνανθρώπους μας και να ενεργούμε σωστά, συλλογιζόμενοι τους κινδύνους.

Γιώργος Ιωαννίδης, Β1 Γυμνασίου